

3 Евангелля св. Мацвея

Езус прыйшоў з Галілеі на Ярдан да Яна, каб атрымаць ад яго хрост. Ян жа ўстрымліваў Яго, кажучы: “Гэта мне трэба ад Цябе прымаць хрост, а Ты прыходзіш да мяне?”. Сказаў яму Езус у адказ: “Дазволь цяпер, бо так належыць нам выканаць усё, што справядліва”. Тады Ян уступіў Яму. Калі Езус ахрысціўся, адразу выйшаў з вады, і раскрыліся Яму нябёсы, і ўбачыў Духа Божага, які спускаўся, як голуб, і сыходзіў на Яго. І голас з неба прамовіў: “Гэта Сын Мой умілаваны, якога Я ўпадабаў”. †

Мц 3, 13–17

Пасведчанне Божага дзіцяці

Свята Хросту Пана павінна кожнаму прыгадаць прыняцце першага сакраманту і абавязкі, што вынікаюць з яго. Праз гэтую падзею Айцец абвяшчае нас сваімі дзецьмі, братамі і сёстрамі Хрыста, святынямі Святога Духа. Вызважае з першароднага граху, што абцяжарваў душу. Чалавек атрымлівае своеасаблівае пасведчанне Божага дзіцяці і пашпарт на дарогу ў нябесную Айчыну. Але сакрамант хросту з’яўляецца толькі пачаткам – духоўным нараджэннем. На ім павінна засноўвацца ўсё наша жыццё, якому належыць быць згодным з Евангеллем. Варта паглыбляць сувязі з Богам праз малітву, узрастаючы ў веры, надзеі і любові.

Нельга згубіць сваё хрысціянскае пасведчанне, годнасць Божага дзіцяці. Іх нельга “схаваць у шуфляду” ці “закрыць на ключ”. Трэба нястомна паказваць свету Хрыста ў сваім штодзённым жыцці, чэрпаючы сілы і радасць з таямніцы святога хросту.